

[Socialministeren.]

bejdstilladelse, hvorved den Uddannelse, som en lang Række unge danske Haandværkssvende i tidligere Aar kunde faa til stor Gavn for dem selv og for Samfundet, er ophørt. Det er et meget beklageligt Forhold, men det gælder alle Vegne, i alle Lande, og vi har ogsaa maattet tage Hensyn til det herhjemme ved at begrænse Arbejdstilladelsen for fremmede. Det er imidlertid ikke et Forhold, man kan raade Bod paa gennem en Udvandringslov.

Det blev fremhævet af den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, hvor vanskeligt det vil være for de enkelte arbejdsløse at skaffe Rejsepenge, og det er naturligvis oplagt givet, at det har den ærede Ordfører Ret i. Spørgsmaalet bliver ogsaa ved en kolonivis Udvandring, i hvilket Omfang det offentlige direkte eller indirekte kommer til at støtte Bestræbelserne. Men det er det for tidligt at diskutere i Øjeblikket.

Hvad specielt Spørgsmaalet om Udvandring til de sydamerikanske Stater angaar, vil jeg nødtig ind paa Detailler, som Sagen ligger; men jeg vil dog med Hensyn til Klimaet gøre opmærksom paa, at det er overordentlig forskelligt i Sydamerika; selv hvis vi tænker paa et Land som Argentina, der har en Udstrækning som fra Norges Sydspids til Rom, er Klimaet dér saa forskelligt, at selv den mest forfrosne og forvante Dansker kan føle sig overordentlig vel tilpas i store Strækninger af dette Land.

Den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti (Hendriksen) kom selvfølgelig ind paa § 30 og sagde om denne, at der ikke var Tale om en Koncessionsafgift, men i Realiteten en Billetskat paa 1 pCt. paa Uvandrerne, altsaa en Kopskat paa fattige Uvandrere. Nu troede jeg, at den ærede Ordfører hadede Ordet Kopskat fra tidligere Tid, saa jeg ikke kunde risikere dette Udtryk. Men naar vi ser paa Gennemsnitsudgiften pr. Billet, som har været mellem 400 og 500 Kr., saa betyder det altsaa en Fordyrelse paa 4—5 Kr. Dette er jo ikke meget, men hvis vi kan blive enige om at lægge disse Udgifter over paa dem, vi plejer at beskæftige os med, Indtægter fra 12 000 Kr. og opefter, eller hvis vi kan finde en anden Form, skal jeg naturligvis ikke have noget imod det. Kun tør jeg ikke i Tider som disse komme til vor strenge Finansminister og sige: Nu har jeg faaet gennemført et Lovforslag, men som sædvanlig saaledes, at Staten ingen Indtægt faar, men skal afholde Udgiften. Hvis der derfor skal forhandles, maa det være paa den Basis, at Finansministeren bliver tilfreds med Resultatet. I denne For-

handling vil jeg naturligvis ogsaa være villig til at drøfte Formuleringen af § 2, Stk. 2, sidste Punktum. Denne Formulering stammer ikke fra mig, den er fremkaldt ved et Ønske fra Rederiforeningen, som vel i og for sig helst saa § 2 gaa ud, og ved et Ønske fra Søfartsministeriet. Om vi kan finde en Formulering, der bedre rammer Tanken, ved jeg ikke, men jeg skal gerne medvirke dertil. Tanken er jo den at sige i Almindelighed, at hvis det drejer sig om Skibe, der normalt ikke beskæftiger sig med Udvandrings-, men med Turisttrafik el. lign., skal man naturligvis ikke sætte dette Apparat i Gang, heller ikke med de Attester, som er omtalt i § 14. Derfor skal man kun lade Loven gælde for Skibe, der sædvanlig befordrer Uvandrere. Kan man finde en klarere Form, skal jeg gerne tage den.

Jeg kommer saa endelig til den ærede Ordfører for Det radikale Parti (Gunnar Fog-Petersen), der noget overflødigt, synes jeg, fremhævede Lovforslagets mønstergyldige Affattelse. Mig bekendt har der ikke foreligget noget Forslag fra Socialministeriet, der ikke har været mønstergyldigt affattet. Noget andet er, at den ærede Ordfører muligvis ikke har været opmærksom paa Affattelsen af de Forslag, ved hvis Behandling han ikke selv har været Ordfører. Imidlertid mente det ærede Medlem trods sine udpræget rosende Udtalelser vedrørende det formelle, at jeg havde blundet et Øjeblik, medens § 4 blev affattet. Der staar dér, at

„Tilladelsen maa kun meddeles en retskaffen og myndig Person, der er bosat her i Landet og i de sidste 5 Aar har haft fast Ophold her; dog kan den sidstnævnte Betingelse fraviges, hvor ganske særlige Omstændigheder taler derfor.“ Jeg forstod det ærede Medlem saaledes, at hvis man blot erstattede Ordet „retskaffen“, som han af en eller anden Grund har noget imod, med Udtrykket: „dertil egnet“, kunde alle de andre Regler springes over. Jeg er ikke i Stand til i Øjeblikket at se Begrundelsen herfor, men jeg er meget villig til i Udvalget at diskutere ogsaa dette interessante Spørgsmaal.

Jens Høyer: Det er en Selvfølge, at man ikke kan tale om Udvandring til Sønderjylland. Hvis jeg har udtrykt mig saadan, har jeg været uheldig, men jeg vil dog antage, at den højtærede Socialminister vil have forstaaet min Mening, som var den, at man maatte ønske, at der kom en Tilstrømning af Folk fra det, vi kalder det gamle Land, derned til, saa at